

Rím ustanovuje videnie – číslo dvanásť

Trojité uplatnenie proroctva: Ohavnosť spustošenia a varovanie posledných dní, aby sa ušlo do útočiska

Jeff Pippenger
2024-08-31

Ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, je znamením pre kresťanov v troch rozdielnych obdobiach, aby utiekli. Kresťania v Jeruzaleme utiekli, keď v roku 66 po Kr. videli vojenské zástavy rímskych vojsk obkolesujúcich Jeruzalem. Kresťania konca piateho a začiatku šiesteho storočia utiekli na púšť, keď videli človeka hriechu v chráme Božom vyhlasovať, že je Boh. V roku 1888 bola do Kongresu Spojených štátov senátorom Blairom predložená séria nedeľných zákonov. Tieto návrhy zákonov sa nazývali Blairove návrhy zákonov a boli pokusom určiť nedeľu ako národný deň bohoslužby. Nedeľné bohoslužobné uctievanie je znamením šelmy, znamením pápežskej autority, a Ústava Spojených štátov sa priamo stavia proti presadzovaniu národného náboženstva ako skúšky pre občanov Spojených štátov.

Práve táto skutočnosť sa vynecháva pri chybnom uplatnení spojenom s označovaním Spojených štátov za moderný Rím. Trojité uplatnenie proroctva má osobitné pravidlá, ktoré riadia jeho použitie. Tieto pravidlá určujú, že prorocké charakteristiky prvého naplnenia sa majú spojiť s prorockými charakteristikami druhého naplnenia, aby sa tak ustanovili prorocké charakteristiky tretieho naplnenia.

Výzva na útek je výzvou uniknúť pred prichádzajúcim prenasledovaním. V Kristovej dobe bolo týmto prenasledovaním zničenie Jeruzalema a chrámu v roku 70. Výstražné znamenie tohto blížiaceho sa prenasledovania bolo dané v roku 66 po Kr. Výzvu na útek na sklonku piateho a začiatku šiesteho storočia Pavol označil ako rozpoznanie odpadnutia prorockého Pergama, ktoré predstavovalo pohanský Rím. Najprv malo prísť odpadnutie, aby sa mohol zjaviť človek hriechu, ktorý sa bude vyhlasovať za Boha. V dejinách smerujúcich k roku 538 bol pohanský Rím, ktorý zadržiaval, alebo ako Pavol povedal, „zdržuje“, odstránený, a keď Pergamos odpadol a prišlo znamenie úteku, nasmerovalo verných, aby sa oddelili od spoločenstva pápežskej cirkvi. Potom v roku 538, na Orleánskom koncile, pápežská moc prijala nedeľný zákon a začalo sa tisícdvosťdesiat rokov pápežského prenasledovania.

Prvé dve svedectvá jasne ukazujú, že tretie naplnenie výstrahy utiecť, ktorú dal Kristus, predchádzalo samotnému prenasledovaniu. Zničenie Jeruzalema prišlo presne tri a pol roka po tom, čo sa v roku 66 po Kr. začalo obliehanie Cestia, čím bolo kresťanom umožnené utiecť ešte pred hrôzami druhého obliehania, ktoré podnietil Titus a ktoré sa skončilo zničením chrámu i mesta. Pred rokom 538 sa kresťania oddelili od cirkvi pápežského Ríma a prorocky utiekli na púšť, ktorá predstavuje zničenie duchovného Jeruzalema.

Ale nádvorie, ktoré je mimo chrámu, vynechaj a nemeraj ho; lebo je vydané pohanom. A sväté mesto budú šliapať nohami štyridsaťdva mesiacov. A dám moc svojim dvom svedkom a budú

prorokovať tisícdvästošesťdesiat dní, odetí vo vrecovine. Zjavenie 11:2, 3.

V oboch znázorneniach výstrahy utiecť výstraha predchádza prenasledovaniu a prenasledovanie je znázornené Rímom, či už pohanským alebo pápežským, ktorý pošliapava Jeruzalem, či už doslovný alebo duchovný. Výstrahou na útek pre adventistov siedmeho dňa bol v roku 1888 Blairov zákon. Pri prvom naplnení v dejinách pohanského Ríma mali kresťania utiecť z Jeruzalema a pri naplnení pápežského Ríma kresťania utiekli na púšť. Pre adventizmus bola výstraha utiecť na vidiek.

„Teraz nie je čas, aby Boží ľud upínal svoje náklonnosti alebo si zhromažďoval svoj poklad vo svete. Čas, keď budeme podobne ako raní učeníci prinútení hľadať útočisko na pustých a osamelých miestach, nie je ďaleko. Ako obliehanie Jeruzalema rímskymi vojskami bolo znamením na útek pre judejských kresťanov, tak prevzatie moci zo strany nášho národa vo výnose presadzujúcom pápežskú sobotu bude pre nás výstrahou. Vtedy bude čas opustiť veľké mestá ako prípravu na opustenie menších miest kvôli ústranným príbytkom na odľahlých miestach medzi horami.“ Testimonies, volume 5, 464.

„Prevzatie moci zo strany nášho národa vo výnose presadzujúcom pápežský sabat bude pre nás varovaním,“ sa naplnilo, keď ohavnosť spustošenia v súlade s Markovými slovami „stála tam, kde nemala stáť“. V roku 1888 Kongres Spojených štátov posudzoval zákon, ktorý bol v priamom rozpore so základným prvkom Ústavy, a v tom čase mali adventisti siedmeho dňa opustiť mestá a presťahovať sa na vidiek.

„Ani jeden kresťan nezahynul pri zničení Jeruzalema. Kristus dal svojim učeníkom varovanie a všetci, ktorí verili Jeho slovám, bedlivo očakávali zasľúbené znamenie.... Bez meškania utiekli na bezpečné miesto — do mesta Pella v krajine Perea za Jordánom.“ Veľký spor, 30.

Prorocké charakteristiky prvého z výstražných znamení na útek predstavujú tretie a konečné naplnenie. Niekedy tieto prorocké charakteristiky prinášajú v treťom naplnení dvojité naplnenie. Príkladom toho sú traja Eliášovia. Línia Eliáša v jeho konfrontácii s Jezábelou, Achabom a prorokmi Bála, spojená s charakteristikami Jána Krstiteľa, druhého Eliáša, v jeho konfrontácii s Herodiadou, Herodesom a Salome, ustanovuje, že v posledných dňoch, lebo tretie a konečné naplnenie trojitej aplikácie je vždy v posledných dňoch, Eliáš a Ján predstavujú dve triedy Božieho ľudu. Jedna trieda, predstavovaná Eliášom, nezomiera, a druhá trieda, predstavovaná Jánom, zomiera. Tieto dve triedy sú tiež predstavené v 7. kapitole Zjavenia ako stoštyridsaťštyritisíc, ktorí nezomierajú, a veľký zástup, ktorý zomiera.

V troch Babylónoch je podobným prvkom prorockého posolstva to, že prvý Babylon je predstavovaný Nimród, zatiaľ čo druhý Babylon je predstavovaný prvým a posledným kráľom, Nebukadnesarom a Belšaccarom. Nebukadnesar predstavuje tých v Babylone, ktorí budú spasení, a Belšaccar tých v Babylone, ktorí budú zatratení.

V posledných dňoch sú predmetom biblického proroctva dva nedeľné zákony. Prvým je čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch a druhým je nedeľný zákon, ktorý je nanútený celému svetu. Tieto dva nedeľné zákony boli predobrazené nedeľným zákonom pohanského Ríma, keď Konštantín v roku 321 presadil prvý nedeľný zákon, po ktorom nasledoval nedeľný zákon

pápežského Ríma v roku 538. Pohanský Rím je jedným z viacerých prorockých predobrazov, ktoré predznačujú Spojené štáty, a nedeľný zákon z roku 321 je predobrazom čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona v Spojených štátoch. Pápežský nedeľný zákon z roku 538 je predobrazom nedeľného zákona, ktorý je vynucovaný na celom svete. Chybné stanovisko, že Spojené štáty sú v Danielovi jedenásť predobrazené lotrami, sa pokúša použiť čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch ako dôkaz na tvrdenie, že nedeľný zákon v Spojených štátoch dokazuje, že Spojené štáty sú moderným Rímom, a prehliada skutočnosť, že existuje ešte ďalší nedeľný zákon, ktorý je nanútený každému národu sveta trojnásobným zväzkom draka, šelmy a falošného proroka.

Ak nedeľný zákon v Spojených štátoch označuje Spojené štáty za moderný Rím, čo potom označuje celosvetový nedeľný zákon? Tri Rímy označujú, že moderný Rím, ktorý je trojitý, bude presadzovať dva odlišné nedeľné zákony. Prvý je v Spojených štátoch a bol predobrazený Konštantínovým nedeľným zákonom z roku 321 a druhý sa týka celého sveta, ako to predobrazil pápežský nedeľný zákon z roku 538. Použiť nedeľný zákon v Spojených štátoch v kontexte trojitej aplikácie proroctva na tvrdenie, že nedeľný zákon dokazuje, kto je moderný Rím, znamená prehliadať prorocké charakteristiky ustanovené pohanským a pápežským Rímom. V posledných dňoch existujú dva odlišné nedeľné zákony a ani jeden nie je dôkazom na stotožnenie toho, že lupiči ľudu sú Spojené štáty. Keď sa svedectvo pohanského a pápežského Ríma nesprávne podáva, aby podoprelo súkromný výklad, ako sa to v súčasnosti deje, dokazuje to, že tí, ktorí sa usilujú podoprieť svoj súkromný výklad, nerozumejú predobrazu a naplneniu.

Pohanský Rím je typom Spojených štátov a pápežský Rím je predobrazom moderného Ríma. Popri tomto nesprávnom použití trojitej aplikácie proroctva a tvrdení, že to, čo sa vyučuje, je zasadené do kontextu „typu a antitypu“, je tu aj ďalšie zlyhanie pri vymedzení „ohavnosti spustošenia“ tak, ako je predstavená v kontexte trojitej aplikácie proroctva.

Od roku 66 do roku 70 po Kr. zaútočili na Jeruzalem dvaja rímski generáli. Obaja generáli, Cestius i Titus, začali obliehaním, no iba jeden na krátky čas od obliehania ustúpil, čo z prozreteľnosti umožnilo kresťanom utiecť. Bolo to pri prvom obliehaní pod Cestiom, keď kresťania rozpoznali varovanie, aby utiekli. Keď Titus prišiel v roku 70 po Kr. pokračovať vo vojne proti Jeruzalemu, začal obliehaním a neustal, kým neboli Jeruzalem i chrám zničené. Ježišovo varovanie obsahuje dva kroky. Prvým je znamenie na útek a potom prenasledovanie. Pri naplnení tohto varovania v piatom a šiestom storočí sa kresťania oddelili od skazenej rímskej cirkvi pred rokom 538 a potom sa začalo prenasledovanie.

Pavol veľmi jasne hovorí, že všetky zaznamenané dejiny starovekého Izraela boli napísané pre tých, ktorí žijú v posledných dňoch, a že všetky tieto dejiny boli predobrazmi, hoci grécke slovo „typos“, znamenajúce predobrazy, je v jeho klasickom podaní tejto pravdy preložené ako príklady.

Toto všetko sa im prihodilo ako príklady a je to napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišiel koniec vekov. 1. Korint'anom 10:11.

Dejiny v desiatej kapitole, ktoré Pavol používa na vytvorenie kontextu pre túto pravdu, neboli dejinami starovekého Izraela, ktorý by konal spravodlivo.

Ale s mnohými z nich nemal Boh zaľúbenie, lebo boli pobití na púšti. A tieto veci sa stali našimi príkladmi, aby sme nežiadali po zlých veciach, ako aj oni žiadali. Ani nebud'te modloslužobníkmi ako niektorí z nich; ako je napísané: Ľud si sadol jesť a piť, a vstali, aby sa zabávali. Ani nesmilnime, ako niektorí z nich smilnili, a padlo ich za jeden deň dvadsaťtisíc. Ani nepokúšajme Krista, ako ho niektorí z nich pokúšali, a zahynuli od hadov. 1. Korint'anom 10:5–9.

Posvätné dejiny sú záznamom spravodlivosti i nespravodlivosti Božieho ľudu, no v oboch prípadoch tieto dejiny stále zostávajú predobrazom pre Boží ľud žijúci v posledných dňoch. Dejiny vzbury v Minneapolise v roku 1888 sú záznamom nespravodlivosti, napriek tomu, čo tvrdia adventistickí historici. Vzburu bola natoľko hlboká, že Ellen Whiteová sa rozhodla zhromaždenie opustiť, a zostala iba preto, že jej anjel povedal, že jej povinnosťou je zostať a zaznamenať vzburu, ktorá bola paralelou ku vz bure Kóracha, Datana a Abirama v Mojžišových dejinách. Na tom zhromaždení zostúpil mocný anjel zo zjavenia, osemnásť kapitoly, no posolstvo, ktoré priniesol, bolo odmietnuté.

Táto história predobrazovala 11. september 2001, keď boli zrútené veľké budovy mesta New York. Táto história zahŕňala aj prvý návrh nedeľného zákona, ktorý mal byť predložený senátorom Blairom. Jeho úsilie presadiť nedeľu ako Národný deň uctievania zlyhalo, no bolo súčasťou posvätnej histórie, ktorá predobrazovala posledné dni. Návrh senátora Blaira bol varovaním, aby sa utekalo z miest. Pred rokom 1888, keď sestra Whiteová hovorila o nevyhnutnosti žiť mimo miest, hovorila v budúcom čase. Poukazovala na čas v blízkej budúcnosti, keď sa Boží ľud bude musieť presťahovať na vidiek. Po roku 1888 všetky odkazy sestry Whiteovej na nevyhnutnosť života na vidieku zasadzovali jej radu do súvislosti, že čas byť na vidieku už nastal. Blairov návrh zákona v roku 1888 bol znamením presadzovania nedele, ako to vyjadril Lukáš, na mieste, kde nemalo byť. Presadzovanie nedele nemalo byť vnášané do Kongresu Spojených štátov, lebo to bolo popretím jednej zo základných zásad Ústavy.

Dejiny roku 1888 boli zaznamenané preto, aby predobrazovali prorocké dejiny, ktoré sa začali 11. septembra 2001. Blairov zákon v roku 1888 predobrazoval Patriot Act z roku 2001. Bol to výstražný signál, ktorý predchádzal skutočnému vynucovaniu znamenia šelmy. Nikto, kto nasleduje Krista, by po 11. septembri 2001 nemal žiť v meste. Bola to prorocká obliehacia situácia, ktorá usmernila Boží ľud, aby utiekol. A práve tak, ako sú predmetom prorockého modelu posledných dní dva nedeľné zákony, znázornené nedeľnými zákonmi pohanského a pápežského Ríma, obom nedeľným zákonom predchádza výstraha na útek.

Pre tých, ktorí sa hlásia k tomu, že sú adventistami siedmeho dňa, bol Patriot Act prorocky znamením, že majú opustiť mestá a utiecť na vidiek pred čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom. Ten istý nedeľný zákon bol znamením pre iné Božie stádo, ktoré je ešte stále v Babylone, aby vyšlo z Babylona pred nedeľným vynucovaním, ktoré má byť uvalené na každý národ.

„Keď sa Amerika, krajina náboženskej slobody, spojí s pápežstvom pri nátlaku na svedomie a pri donucovaní ľudí, aby ctili falošný sabat, ľud každého národa na celej zemi bude privedený k tomu, aby nasledoval jej príklad.“ Testimonies, zväzok 6, 18.

Tak ako trojnásobné uplatnenie troch Eliášov potvrdzuje, že v posledných dňoch existujú dve triedy Božieho ľudu, trojnásobné uplatnenie Ríma ukazuje, že existujú dva odlišné nedeľné zákony. Tí, ktorí chcú tvrdiť, že Spojené štáty sú lúpežníkmi tvojho ľudu, a že preto prorocká úloha Spojených štátov potvrdzuje videnie, naznačujú, že čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch je ohavnosť spustošenia, ktorú Kristus označil ako výstrahu pre svoj ľud, aby utiekol pred prichádzajúcim prenasledovaním. Nedokážu rozpoznať rozdiel medzi obliehaním, ktoré je výstražným znamením na útek, a druhým obliehaním, ktoré predstavuje chvíľu, keď skutočné presadzovanie nedeľného zákona začína prenasledovanie posledných dní. Nevenujú pozornosť rozdielu potvrdenému na základe dvoch svedkov, že v posledných dňoch majú existovať dva odlišné nedeľné zákony, ktoré naplňajú proroctvo. Týmto spôsobom tvrdia, že čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch je výstrahou predstavenou ako ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, a je ňou, ale nie tak, ako ju oni vymedzujú.

Nedeľný zákon v Spojených štátoch je varovaním pre iné Božie stádo, ktoré je ešte stále v Babylone, aby utieklo z jej spoločenstva. Je teda varovaním pred prichádzajúcim nedeľným zákonom, ktorý bude vynútený na všetkých národoch.

„Cudzie národy budú nasledovať príklad Spojených štátov. Hoci ona ide v čele, predsa tá istá kríza doľahne na náš ľud vo všetkých častiach sveta.“ Testimonies, zväzok 6, s. 395.

Ich tvrdenie je, že nedeľný zákon v Spojených štátoch identifikuje Spojené štáty ako symbol, ktorý ustanovuje prorocké videnie, no v kontexte varovania utiecť, ktoré dal Kristus, tento nedeľný zákon predstavuje celosvetové varovanie pre robotníkov jedenástej hodiny, aby utiekli z Babylonu.

Keď sestra Whiteová prednáša varovanie, aby sa ušlo, obracia sa na otázku nedeľného zákona, ktorá zachvacuje celý svet. Toto hnutie sa začína pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch. Označuje nedeľný zákon v Spojených štátoch za varovanie pred prichádzajúcim prenasledovaním.

„Nariadením, ktoré bude vynucovať ustanovenie pápežstva v rozpore so zákonom Božím, sa náš národ úplne odtrhne od spravodlivosti. Keď protestantizmus vystrie svoju ruku ponad priepasť, aby uchopil ruku rímskej moci, keď sa natiahne ponad hĺbinu, aby si podal ruku so špiritizmom, keď pod vplyvom tohto trojitého zväzku naša krajina zavrhnú každú zásadu svojej Ústavy ako protestantskej a republikánskej vlády a vytvorí podmienky na šírenie pápežských lží a bludov, potom budeme vedieť, že nastal čas zázračného pôsobenia satana a že koniec je blízko.“

„Ako bolo priblíženie sa rímskych vojsk znamením pre učeníkov blížiaceho sa zničenia Jeruzalema, tak aj toto odpadnutie môže byť pre nás znamením, že hranica Božej zhovievavosti je dosiahnutá, že miera neprávosti nášho národa je naplnená a že anjel milosrdenstva sa chystá odletieť, aby sa už nikdy nevrátil. Boží ľud bude potom uvrhnutý do tých scén súženia a tiesne, ktoré proroci opísali ako čas Jákobovho súženia. Výkriky verných, prenasledovaných vystupujú k nebu. A ako Abelova krv volala zo zeme, tak aj z hrobov mučeníkov, z morských hrobiek, z horských jaskýň, z kláštorných krypt zaznievajú hlasy volajúce k Bohu: ‚Dokedy, Pane, svätý a pravdivý, nebudeš súdiť a pomstiť našu krv na tých, čo prebývajú na zemi?‘“ Testimonies, zväzok 5, 451.

Sestra Whiteová poukazuje na nedeľný zákon v Spojených štátoch a označuje ho za „znamenie“, že čas milosti pre Spojené štáty sa skončil. No aj Boží ľud v ostatných národoch sveta má byť postavený pred tú istú skúšku. Od nedeľného zákona v Spojených štátoch až do chvíle, keď povstane Michael a ľudská doba milosti sa uzavrie, uplynie isté časové obdobie. Keď sa uzavrie, „anjel milosti odlieta.“